

“Osmanlıdan bizim Qafqaza qaçıb gələn 3 min erməni...”

Həsən bəy Zərdabi “Əkinçi”nin səhifələrində yazırdı

Zərdabişünas alim Esmira Cavdova öz həyatını jurnalistikaya, araşdırma, elmi tədqiqatlara həsr edib. O, 1920-ci ilə qədər olan Azərbaycan jurnalistikasının zəngin kartotekasını hazırlayıb. 1980-ci ildən etibarən araşdırma ilə məşğul olmağa başlayıb. Onun yaradıcılığının əsas hissəsini Azərbaycan milli mətbuatının banisi Həsən bəy Zərdabinin həyat və yaradıcılığı ilə bağlı araşdırmalar təşkil edir.

E.Cavdova Həsən bəy Zərdabinin “Əkinçi” qəzetində dərc olunan məqalələrini təqdim edir.

(Əvvəli ötən sayımızda)

“...Xülasə, yer alan, yer satan həddən çıxıb. Küçə və bazarlarda məhz neft və cövhər sözü danışılır. Nataryuşxanalarda neft yeri aldı-satdı kağızlarını yazmağa növbət çatmır. Badkubədə sakin olanlar keşişdən tutmuş qul-luq əhlinin ədna bəsarənəcə, tacirlərdən tutmuş ədna papaqçıya və şam tökənəcə öz işlərini tulla-yıb, bir neçə adam şəraitə edib Molla Nəsrəddin torba götürüb sarı qayaya bostan uruya gedən kimi, olan-olmazlarını yığıb, Sabunçu bəylərinin yanına yer almağa və ya qara şəhərə (şəhərdən kənar zavodlar olan yer) zavod tikdirməyə gedir ki, bir ya iki ilə sahibi milyon olsun.

Qardaşlar, biz yer alıb-satan və zavod sahibi deyilik ki, ona binaen ümidvarıq ki, biz öz elədiyimiz sözlərə qulaq asarız. Dəstdad aşkar edir ki, hər bir malın qiyməti onun alan iledir, yeni alıcı çox olduqca mal baha satılır və məlum edir ki, bir şey baha satılsa, yeni, onu xahiş edən çox olsa, ol şey qayıran həm çoxalmır? Ta ki, ol şeyə olan zəhmətini qadınə müvafiq qazanc olur... Ras gözüyümmə meydana yüyürmək ki, keçən il filankəsə manata yüz manat qazanıb, mən də qazanacağıma, ağıllı iş deyil. Ola bilər yüyürən ol qədr olsun ki, manata iki şahı qazanca həsrət çəksinlər... neft su kimi bizim yerin altında damar-damar axır. Belə də Balaxanı, Sabunçu, Ramana kəndlərinin yerlərindən neft çıxanda həm çıxaqcaq. Pəs gözüyümmə Sabunçuya yüyürüb neft yerini qızıl qiymətine almaq nə lazımdır?

Bəlkə bu küyü ol yer sahibləri çıxarıb ki, öz yerini artıq qiymətə satsınlar.

Pəs, qardaşlar, biz demirik ki, neft yeri almayın. Yox, alın, amma öz edirik ki, bunu həm yaddan çıxarmayın ki, 100 manata milyon qazanmaq xəm xəyaldır.”

“Əkinçi”, 1877, N:14, 7 iyul, “Daxiliyyə”.

“Badkubəyə hökm gəlib ki, İrəndən gələn gəmilər ərcümlə, minik götürən atəş gəmiləri də Əfşəranda 10 gün karantin saxlasın. Çünki Rəştə olan naxoşluq taun oldu və bizim yelken gəmiləri gəzində gedib gələ bilərlər, ona binaen taundan bir az danışıqçı lazımdır, ki, bizim gəmi sahibləri belə gəzib gedib gəlmək bizim xeyrimizdir - deyib karantindən qaçmasınlar.

Taundan insan yara çıxarıb vəfat edir. Taun yoluxmadır, yeni, hər kəs naxoş olana və naxoş olan kəs dəyən şeyə dəyər, o da naxoşlaşıb vəfat edir. Onun səbəbi məlum deyil, amma çünki taun bizim Məşrif tərəfinin böyük şəhərlərində, məsələn, Bağdadda çox olur və bu şəhərin küçələri dar və mütəəffini çox olur, ona binaen belə deyirlər ki, taun havanın və ya suyun xarab olduğundan emələ gəlir.

Taunun əlacı yoxdur. Ona binaen lazımdır ki, belə naxoşları qeyri kəslərdən aralayıb, əlahiddə yerdə saxlayasan. Keçmişdə taun çox bərk şiddət edilməmiş ki, yəqə vilayətləri xaraba qoymuşdu. Bu səbəbə tamam məmləkətlər taun barəsində birləşiblər ki, bir yerdə bu naxoşluq düşsə, həkimlər göndərib ol yerə əhatə edib, karantin bina ələsnilər ki,

bu halda Rəşt şəhərini də əhatə edib karantin bina ediblər və hər məmləkət öz tərəfindən oraya həkim göndərib. Çünki taun naxoşluğundan insana dəyən zəhər dərhal biruz elemlir və karantin saxlanan zaman ola bilər ki, bəzi şey ilə ol zəhər bu dairədən çıxıb qeyd yerə düşsün, ona binaen ətrafda olan yerlərdə dübarə karantin saxlamaq vacibdir.

Bizim qanuna müvafiq taun düşən yerdə gərəklə belə rəftar olunsun: bir yerdə taundan bir kəs naxoşlasa, ol yerin hakimi gərəklə dərhal bu bərədə yazıb yerinə məlum edib, ol naxoş olan evi əsgər ilə əhatə edib, ol mərə-

zi və bu evdə sakin olanları aparıb, şəhərdən kənar bir əlahiddə mənzilə (hər birini əlahiddə) saxlayıb, naxoş olan məhləni, sonra tamam şəhəri də zirk olan qayda ilə əhatə ələsin ki, bu əhatə olan yerlərdən çıxıb oraya getmək qadağan olsun. Sonra taun şiddət ələsə, gərəklə şəhəri orada olan həkimlərin arasında təqsim ələsin ki, hər həkim öz adamları ilə öz hissəsini hər gündə iki dəfə orada sakin olanlara baxmaq üçün gəzib, naxoş olanları zirk olan mənzilə aparıb və bu naxoşları aparmaqdan ötrü zirk olan mənzilə əlahiddə adamlar var ki, onların əynində göndən (dəridən) tikilmiş paltar, əlində həm belə əlcək və tamam bedanı yaq və ya neft ilə sürtülmüşdür. Bu adamlar naxoş olan evə gəlib, naxoşu və o evdə sakin olanları qırmaq ilə götürüb aparırlar. Hər naxoş olan gərəklə dərhal həkimə məlum ələsin və əgər ələməsə, ona əsgəriyyə qanunu ilə tənbeh olunur, yeni topa bağlatmaq və qeyrə, şəhərdə olan it, pişik, quşları qırdırıb, dükən-bazarı bağladıb, hətta kilisə və məsciddə yığılmağı həm qadağan edirlər.

Hər bir əhatə olan yerdə əlahiddə adamlar ilə əzuqə göndərlənir və bu adamlar əzuqəni gətirib sərhədə müəyyən olan yerə qoyub, pulu bir müəyyən olan qutuya yığıb (əlvurmamış), sonra hakimə pişnəhad edir ki, onu karantin edəndən sonra sahibinə verilir.

Bu minval ilə karantin ol vaxtancan qalır ki, ol yerin əhli ya tamam qırılıb puç olur və ya naxoşlayan olmur. Eləki, ol yerdə dəxi naxoşlayan olmadı, bu gündən qırx gün sonra karantin bərhm olur.”

“Əkinçi”, 1877, N:15, 21 iyul, “Daxiliyyə”

“Rusiya da bir icma var ki, İncil kitabını rus dilində çap ələdib xalqa müftə paylamaqdan ötrü bina olub. Yazırlar ki, keçən il ol icma 40 min kitab paylayıb.”

“Yazırlar ki, Amerikada olan Cəmhəri-Müttəfiqə məmləkətinə zavodlarda və demiri yollarında olan fəhlələr birləşib, sözü bir edirlər ki, onları işlədəndən artıq pul ələsinlər və bundan ötrü hamı bərdən işləməyə gətməyiblər. Bu səbəbə demiriyyolar və qeyri bağlandığına dövlət fəhlələrin üstə ki, onlar 5

mindən ziyadə imişlər - əsgər göndərib. Onların arasında dava düşüb, fəhlələrin 9-u ölüb, 30-u yaralanıb, amma fəhlələr yenə sakit olmayıb. Yazırlar ki, onların qədərini gündən günə artır.”

“Əkinçi”, 1877, N:15, 21 iyul, “Təzə xəbərlər”.

“İnsanın bədəni yanmaqdan, məsələn, qaynar su tökməkdən qabarib ziyadə azar edər. Bu qabarın içi su ilə dolu olur. Yazırlar ki, belə qabarı duzlu ya zeyli suya salanda qabarın içindəki su bu duzlu sudan duru olduğuna dəridən keçib duzlu suya qarışır və bu səbəbə belə qabarı yarım saata sağılmaq olur və əgər qabar olan yer duzlu suya salmaq məqdur olmasa, ol vaxtda bir əsgini tez-tez duzlu suya batırıb onun üstə qoyanda qabar çəkilir.”

“Əkinçi”, 1877, N:16, 4 avqust, “Əfəli-əhli-dehat”.

“Yazırlar ki, yer üzündə 23 min qəzet çap olunur. Germaniyada 3775, Avstriyada 1200, Şvedsariyada 450, İngilisdə 2500, Fıraqstanda 2000, İtaliyada 1126, Rusiyada 500, Şvedsiyada 296, Norveqiyada 178, Daniyada 250, İspaniyada 400, Portuqaliyada 250, Hollandiyada 250, Belqiyada 250, Osmanlıda 200, Şimali Amerikada 8129, Cənubi Amerikada 1000, Hindistanda 250, Çində 50, Yaponiyada 75, İrənda 2 və Asiya qitəsinin qeyri vilayətlərində 10, Afrika qitəsində 50, Avstraliya qitə-

sində 100”.

“Bizim əsgər Əzurum tərəfində olanda üç min erməni (övrət, uşaq, qoca) onlara qoşulub, onlar ilə Qafqaza gəliblər. Bu halda Tiflisdən onlar üçün pulçam edirlər və belə danışıq var ki, onları Qafqaz vilayətində sakin ələsinlər. Bu bərədə qəzətlərin arasına mübahisə düşüb. Bəzisi deyir ki, erməni tayfası ticarət əhli olduğuna Rusiyadan Qafqaza ticarət əhli gəlməyə mane olur. Ona binaen onları burada sakin ələmək dövlət nəfi deyil. Bəzisi deyir ki, erməni tayfası əkin və zirəət də edir, pəs onları sakin ələmək dövlətin nəfidir.”

“Əkinçi”, 1877, N:16, 4 avqust, “Elm Xəbərləri”.

“Osmanlıdan bizim Qafqaza qaçıb gələn 3 min erməni barəsində yazırlar ki, onları Üçkilsədə bir neçə gün erməniler paltar, xörək verib saxlayıblar. İndi “Mşək” qəzeti yazır ki, Qarabağda, İrəvanda, Qubada olan erməni mülkədarları zirk olan ermənilərə ixtiyar veriblər ki, onların yerlərində sakin olub, əkin və zirəətə məşğul olsunlar və mədyan olurlar ki, bir neçə il onlardan dehyək ələsınlər.”

“Əkinçi”, 1877, N:17, 18 avqust, “Təzə Xəbərlər”.

“Bizim uzaqda olan müştərilərin birisi yazıb təvəqqü edir ki, gələn il “Əkinçi” qəzeti ne şərtlər ilə çıxmağı yazıb pis əzvəqt məlum edib ki, vaxtında pulunu göndərək.

Əvvələn, bu il 200-dən də az müştərimiz var idi ki, bu anda cəng olmaq səbəbə onları bəzinin yolu bağlanıb, bəzi yerini itirib, bəzi özü itib. Belədə gələn iləcən cəng qurtarmasa, müştərimiz dəxi az olacaq. Müştərisiz ki, qəzet olmaz.

Saniyən, əgər bizim hürufatın bəzisi köhnəlib xarab olsa, gərəklə təzədən hürufat gətirmək. Bu vaxta onu kim və haradan gətirsin?”

Salısen, bizim qəzeti çıxaran birca mənamə və əgər mənim başıma bir iş gəlsə, gərəklə qəzet moqvət olsun. Kim sabaha ümid ola bilər?... Bunilə belə biz ümidvarıq ki, gələn il də qəzet çıxarda (at öləncən otlar)

və bu əsnada onun şərtlərini dəyişdirmək məqdur deyil.

Əgər əhyana zirk olan səbəblərin birinə görə qəzetimiz bərhm olmalı olsa, bunu vaxtında yazıb müştərilərimizə məlum edib onların pulunun artığını özlərinə qaytaracağıq.

Allah “Əkinçi”yə rəhm ələsin”.

“Mələmdur ki, hər kəsin mahnıdan xoşu gəlir və bir yaxşı sövtü olan olmayın da özü mırıldamağa durur. Bu səbəbə mahnı cərandiyat hesab olunur isə də, çox vacibi şeydir. Ona binaen onun mənasını yaxşılaşdırmaq səyine düşmək lazımdır.

Hər tayfanın vətəndarlıq və millətini keçmişdə olan yaman və yaxşı günləri xəhər edən mahnılar olub ki, bu mahnılar ağızdan-ağıza düşüb milləti birləşdirməyə bais olur.

Belədə yaxşı olurdur ki, bizim şüarlar bir-birini həcv və belə etmək əvəzinə zirk olan məzmununda mahnılar düzəldəyidilər ki, onlar ağızdan-ağıza düşüb xalqı nadanlıqdan danalığa təhrik etməyə bais oledyi.”

“Əkinçi”, 1877, N:18, 1 sentyabr, “Daxiliyyə”.

“ELAN

Biz naxoş olduğumuza görə bu ilin axırncı nömrələri öz vaxtında çıxmayaq və onların haqcaq çıxmağı məlum deyil”.

“İngilis vilayətində qoyun çox olduğuna oranın qoyuna gedən itləri çox ələtər olur və itlərin yaxşısı çobansız, özü sürünü aparıb, otarib axşam qaytarib geri gətirir. Yazırlar ki, itləri belə ələməkdən ötrü onlar anadan olandan sonra gözələri açılmamış anasından ayırılıb qoyun altına qoyulur, belədə qoyun itə və it qoyuna rağıb olub, bir-birlərinə öyrənsinlər. Sonra itlər böyüklənədə onlara hər gün axşam vaxtı qoyun içində xörək verirlər ki, belədə it sürünü aparıb otarib axşam xörək yemək vaxtı olanda qaytarıb yatağa gətirir”.

“Baharda əkilən taxıl bitkisi barəsində yazırlar ki, bu taxıl nə qədər gec əkiləsə, ol qədr onun hasilı az, bəlimi çox olur və bu gec əkilən taxıl yaxşı olmur”.

“Əkinçi”, 1877, N:20, 29 sentyabr, “Əfəli-əhli-dehat”.

“İnsan saxlayan heyvanat və ələfiyyət nə qədər ələtər olduqca onun nəfi də artacaq olur. Heyvanat ələlandırmaq itinxab iledir. Südü, ya oti, ya gücü və ya onun bədaninin bir hissəsi çox ya az olan heyvanın balasının da bu xasiyyəti olur. Bu səbəbə mal saxlayan bu xasiyyətlərin birisi və ya bir neçəsi olanları itinxab edib saxlayanda bir neçə arxadan sonra heyvanın bu xasiyyəti ələandırır. Həmçinin ələfiyyəti da ələlandırmaq olur və onu ələlandırmaqdan ötrü onun ata və anasının (toxumunu - E.C.) itinxab etmək lazımdır.

Mələmdur ki, hər ələfiyyətin çiçəyi olur ki, bu çiçəkdən toxum və toxumdan ələfiyyət emələ gəlir. Hər çiçək bir neçə hissədən emələ gəlir. Hər hissələrin bəzi ki, onlardan toxum əmələ gəlir - lazımsız hissələri və qeyriləri ki, onlardan toxum emələ gəlir, lazımlı hissələri.

Çiçəyin lazımlı olmayan hissələri o hissələrdə ki, onlar olmağına görə avam ona çiçək deyir. Onun göy və ya rəngəbərag olan yarpaqları ki, biz iyləyirik, lazımlı olmayan hissələrdir. Onun lazımlı olan hissələri kiçik rəng və iysiz olduğuna avam onu çiçək hesab ələmir, bəvücdü ki, toxum bu hissələrdən emələ gəlir...”

“Əkinçi”, 1877, N:20, 29 sentyabr, “Elm Xəbərləri”

“...Rusiya ilə Osmanlı dövləti arasında cəng davam edir.

Qəzətdə hər iki tərəfin yürüşləri sentyabr ayının 14-dən, 27-si daxil olmaqla döyüşləri haqqında məlumat verilmişdir”.

“Yazırlar ki, Bejis şəhərində dilənçi olmasından ötrü bir icma bina olub ki, hər calis ildə beş manat verir. Bu icma dilənçilərdən ötrü bir mənzil bina edib ki, şikast olanları orada saxlayıb və şikast olmayanları ya sənətkarlara tapşırıb, sənət öyrədir və ya məktəbxanalarda qoyub oxudur.”

“Əkinçi”, 1877, N:20, 29 sentyabr, “Təzə Xəbərlər”

Qeyd: Həsən bəy Zərdabinin “Əkinçi” qəzetində çap olunan məqalələri, yazdığı və ya topladıqı xəbərləri “Əkinçi” 1875-1877. Tam mətni. Translitterasiya və tərtib edən: Turan Həsənzadə; ön sözlən müəllifi və redaktoru: Əziz Mirhəmədov. Bakı “Avrasiya Press”, 2005, 496 s. kitabından seçilmişdir.